

ct

Până vine neamțul

de
Marta Barceló

traducción de
Luminița Voina-Răuț

(fragmento en rumano)

Note de lectură:

*Piesa aceasta e scrisă spre a fi interpretată de doi actori: o actriță, care o interpretează pe Julia și un actor (Y), care va interpreta restul personajelor (notar, preot, fiu, neurolog, Vicenç, etc...)
Adesea, inclusiv conceptul de personaj va transcende, devenind o voce neidentificată.*

Textul a fost scris pentru a participa la un turneu de dramaturgie, ale cărui reguli interziceau didascaliile. Odată scris, nu le-am mai adăugat, considerându-le inutile pentru înțelegerea textului, ba chiar socotind că absența lor conferă o mai mare marjă de acțiune unei posibile montări.

JULIA

Listă cu lucruri de făcut până vine neamțul. Punctul 1: De mers la notar.

Y

Intrați vă rog, Doamnă Balaguer. Am pregătit actele despre care am vorbit.

JULIA

Mulțumesc pentru promptitudine.

Y

N-aveți de ce. Vreți să începem?

JULIA

Vă rog.

Y

Aceasta e împuternicirea pe numele copiilor, care le permite să acționeze în numele dumneavoastră, în caz că nu veți mai fi în stare.

JULIA

De acord.

Y

Iar aici aveți documentul cu instrucțiunile lăsate, în privința tratamentelor medicale pe care le acceptați sau nu, măsuri paliative și donare de organe. Am notat aici toate detaliile asupra cărora am căzut de acord.

JULIA

Perfect.

Y

Și, în sfârșit, testamentul. Cei trei copii ai dumneavoastră vor fi moștenitori universali, în mod egal, așa cum ați cerut. Citiți-l pe îndelete, iar dacă găsiți vreo greșeală, spuneți-mi. Dacă doriți, îl puteți lua acasă, îl citiți în liniște și reveniți mâine.

JULIA

Nu, prefer să rămân aici și să termin toate lucrurile astea azi.

Y

Cum doriți. Stați cât doriți.

JULIA

Mulțumesc.

Y

Pentru orice nelămuriri, mă găsiți la mine în birou.

JULIA

Mulțumesc.

JULIA

Am aflat de curând, dar știam deja... Văd de câteva luni ce pătesc. Sunt și protagonista și spectatoarea unui proces cunoscut, fiindcă l-am mai trăit odată. Cu treizeci de ani în urmă l-a trăit mama. Acum mi-a venit mie rândul. Ca să-mi pună diagnosticul, mi-au făcut un CT cerebral, niște analize de sânge, o electrocardiogramă, o discuție cu un neuro-psiholog și-n fine, o puncție în coloana lombară, de unde mi-au scos o substanță care nu știu ce era, dar care, la analize, a determinat, cu certitudine, boala. CT-ul a fost de parcă asistam la un concert de muzică electronică compus de fiu-meu mijlociu, dar într-o clădire aflată în lucru. Am ieșit de-acolo cu capul să-mi plesnească, nu alta. Cea mai groaznică a fost puncția. Nu mi-au plăcut niciodată acele. Nu mi-au spus cât timp mi-a mai rămas, ca să fiu eu însămi. Luni sau ani, cine știe? Acum sunt într-un stadiu inițial și deocamdată uit lucruri care tocmai mi s-au spus. N-o pătesc mereu, doar uneori, dar boala asta așa începe. Exact așa a fost și mama.

Sunt aceeași persoană de ieri, de acum o săptămână, dar de când știu diagnosticul, s-a schimbat tot. E ca și cum aș fi urcat într-un *montagne russe*, eu care nu m-am dat niciodată în drăcii de-alea. Starea mea de spirit se schimbă zilnic: trec prin spaimă, euforie, indiferență, furie, dar mai ales tristețe. Ce mă îngrijorează? Totul. Dar mai ales copiii mei: mi-e greu să mă gândesc cum o să sufere că mă pierd, mă topesc, mă dizolv, mă dispersez, dispar. Am trei copii, toți băieți, care nu știu nici ei cum să facă față... Cel mare adoptă un stil liniștitor.

Y

Stai liniștită, mamă. Acum nu mai e ca înainte. Medicina a avansat mult. Cică s-au descoperit tot felul de lucruri care funcționează excelent și încetinesc avansarea bolii. Tu ești la fel ca ieri. Nu mai gândi negativ. Atitudinea e foarte importantă.

JULIA

Dar sunt zile în care e terminat.

Y

Mamă, îmi pare așa de rău... Eu... nu știu ce să mai zic.

JULIA

Al doilea e plin de energie, vine mereu cu soluții alternative.

Y

Ulei de cocos! Musai să consumi ulei de cocos! Am văzut un documenar despre o doctoriță care a cercetat boala asta și se pare că uleiul de cocos ajută celulele care transportă informația. Ți-am adus o sticlă de un litru jumate: iei zilnic o lingură. E organic, proaspăt presat.

JULIA

Sau propune alte terapii...

Y

Mi s-a mai zis că-i foarte important să ai cervicalele relaxate, pentru ca fluxul de sânge care ajunge la creier să nu întâlnească obstacole. Am telefonul unei fizioterapeute care îți poate face masaj. Ai putea merge o dată la două săptămâni la ea.

JULIA

Iar cel mic vrea să aranjeze totul cu ajutorul cărților.

Y

Sudoku, mamă. Uite, ți-am adus cărțile astea de sudoku. Și pe-asta, cu probleme de matematică, asta de logică și asta cu rebusuri. Și un roman polițist suedez, ca să-ți ocupi mintea cu alte lucruri.

JULIA

Iar eu le răspund tuturor că da. Îmi iau medicamentele, uleiul de cocos, mă programez la fizioterapeut, fac sudoku, rezolv problemele de matematică, pe cele de logică, ba fac și rebus, deși nu mi-a plăcut niciodată. Mi-e atât de teamă, c-aș sta și pe cuie înroșite în foc, dac-aș ști că mai câștig o zi în plus, în care să știu de mine.

Y

Mamă.

JULIA

Din fericire, mai sunt și zile în care nu se vorbește deloc despre asta, fiindcă se întâmplă chestii mai importante.

Y

Azi Marc a luat un zece la compunere.

JULIA

Wow, grozav! Pot s-o citesc și eu, dragul meu?

Y

Cât veneam încoace, doar despre asta vorbea: că vrea să-i arate bunicii compunerea.

JULIA

Fiindcă știe că-mi place mult să citesc ce scrie.

Y

Da, chiar are talent. Te pomenești c-avem un scriitor în familie.

JULIA

Nu m-aș mira.

Y

Isabel a început să joace baschet.

JULIA

Ah, de-aia e așa obosită! Ia-ți picioarele de pe canapea!

Y

Mamă, vineri seară pot să ți-o las pe Violeta câteva ore? E rândul meu s-o țin, dar am o întâlnire pe *zoom*. N-o să dureze foarte mult.

JULIA

Da, sigur, adu-o, că n-am mai văzut-o de mult. Și uite așa trec zilele; zile în care pare-se că nu s-a schimbat nimic, că viața noastră cotidiană e aceeași. Și eu și ei uităm, o vreme, că momentele astea împreună, unice, minunate, irepetabile, au deja o dată limită.

Y

Mamă, joi seara avem niște invitați la masă, vii și tu?

JULIA

Și tot așa, viața curge în continuare, liniștită.

Y

Venim noi să te luăm.

JULIA

Joi după-amiaza am un club de lectură. Vin ceva mai târziu, dacă nu vă deranjează. Și aduc și un tort de mere.

Y

Nu-i nevoie s-aduci nimic, știi foarte bine.

JULIA

Copiilor le place tare mult tortul meu.

Y

Cum dorești.

JULIA

Și când e totul bine, când e liniște și pace...

Y

Când mergi la neurolog?

JULIA

Realitatea imediată devine prezentă, brutală, fără concesii. Marți.